

holdstillæg og 95 $\frac{1}{2}$ Kr. i midlertidigt Dyr-tidstillæg, altsaa i alt 1,085 $\frac{1}{2}$ Kr. Denne Mand siger da — og med en vis Beret-tigelse, i alt Fald for hans personlige Ved-kommende —: havde vi blot beholdt den gamle Lønningslov og været fri for Løn-ningsloven af 1903, saa havde jeg haft 63 $\frac{1}{2}$ Kr. mere i aarlig Løn siden 1905. Der er jo nok der et svagt Punkt. Først i 1908 kan denne Mand faa en meget ringe Gevinst, idet han nemlig efter Løn-ningsloven af 1903 da vil faa 1,092 Kr. at leve af, det vil sige 70 Kr. mere end nu, men kun 6 $\frac{1}{2}$ Kr. mere, end han vilde have haft efter den gamle Lov. Endda har jeg ikke taget Hensyn til, at tidligere var Fradraget i Lønningen til Pension 2 $\frac{1}{2}$ pCt., medens det efter Loven af 1903 er 5 pCt. Det vil altsaa ikke kunne næg-tes, at en saadan Mand ikke har haft no-gen Fordel, men tværtimod har haft Tab ved Indførelsen af Lønningsloven af 1903.

Jeg tror, det er Forhold af denne Art, som, da netop disse Forhold maa gøre sig gældende for et meget stort Antal af Funktionærer paa Grund af den stærke Ansættelse, der var af disse Funktionærer i Løbet af faa Aar, bevirke, at der, skønt Loven kun er fra 1903, gør sig en stærk Bevægelse gældende for at faa en For-ændring.

Nu er Spørgsmaalet, paa hvilken Maade denne Forændring burde ske. Der er to Fremgangsmaader; enten en Revision af Lønningsloven eller Indrømmelse af Tillæg af den Natur, der ere omtalte i Ændrings-forslag Nr. 9. Imidlertid kunne vi vist alle hurtigt blive enige om, at Genoptagelsen af dette System i og for sig vilde være meget uheldig, saa hvis man paa nogen Maade kunde, burde man undgaa det. Tidligere skulde dette Tillæg jo gives til Lønningerne paa de Steder, hvor Opholdet var særlig dyrt. Det kom til at omfatte 80—90 pCt. af alle Funktionærerne — Tallet husker jeg ikke saa lige, men det er deromkring, af Portørerne er det, saa vidt jeg husker, 86 pCt. Men naar det er saaledes, er det egentlig urigtigt at be-tegne det som et Tillæg paa de Steder, hvor Opholdet er særlig dyrt, thi særlig dyrt vil sige dyrt i Forhold til Gennem-snittet paa de andre Steder, og saa maatte man snarere sige, at Tillæget har Karakteren af en forhøjet Lønning med et Fra-drag paa de Steder, hvor der er særlig billigt. Altsaa, i og for sig er Karakteren forandret. Dernæst kan det meget let give Anledning til meget stor Vilkaar-lighed og vil altid bidrage til at skabe

Misfornøjelse. Desuden maa jeg sige, at det egentlig kun er i København, at Huslejen vitterlig er højere end alle andre Steder, og hvor tillige de store Af-stande fra Stationen ud til Boligerne kunne bevirke, at Opholdet her kan blive særlig dyrt. Alligevel skulde jeg anse det for at være den bedste Ordning, at man i øvrigt har lige store Lønninger, med et særligt Opholdstillæg for dem, der bo i Ho-vedstaden, og efter den Stemning, der var til Stede her i Rigsdagen i forrige Sam-ling, havde jeg egentlig ventet, at den højtærede Minister havde fremsat Forslag om en Forandring af Lønningsloven for disse Funktionærers Vedkommende. Det forekommer mig, at det ikke er vanskeligt at se, hvor man egentlig skulde tage fat, det forekommer mig, at man kunde gaa den Vej at ophæve 14de Lønningsklasse og lægge dem, der er i 14de, ind under 13de Lønningsklasse. Ja, jeg vil gaa videre og sige: Det vilde maaske ikke være uhel-digt, om man slog 12te, 13de og 14de Lønningsklasse sammen, med en vis Grund-lønning, der vel nærmest da kunde blive den, som 13de Lønningsklasse har. Hvis man f. Eks. gik til en Begyndelsesløn af 960 Kr., og der dernæst, efter hver 4 Aars Forløb, var en Forhøjelse med 96 Kr. 5 Gange, saaledes at Maksimumslønnen vilde blive 1,440 Kr., med et Opholdstillæg f. Eks. paa 60 Kr. for de Funktionærer, der bo i Hovedstaden, saa tror jeg, man vilde faa et Lønningssystem og Lønninger, som vilde vise sig at være i i allerhøjeste Grad tilfredsstillende, og ikke for faa Aar, men ogsaa for en længere Aarrække, saaledes at Regeringen og Rigsdagen da med stor Ret kunde sige: Først til det og det Aar, 1920, eller hvornaar det nu skal være, begynder en Revision af denne Lønningslov.

Sagen er nemlig den, at hvis man kunde slaa disse Lønningsklasser sammen, vilde ogsaa de, der ere i de højere Løn-ningsklasser, opnaa nogle Fordele derved. Naar nu en Portør bliver ansat som Kon-duktør, rykker han op i en ny Lønnings-klasse og begynder paa lavest Lønning der. Det vil altsaa sige, at han gaar ikke op med sin erhvervede Anciennitet. Naar en Portør rykker op og bliver Overportør af 2den Grad, sker akkurat det samme, og det kan da hænde, at han gaar tilbage i Løn, ja endogsaa naar en Overportør af 2den Grad rykker op og bliver Overportør af 1ste Grad, kan han gaa tilbage i Løn-ning, fordi han rykker op fra 13de til 12te Lønningsklasse. Det forekommer mig, som sagt, at det ligger lige for Haanden